

Чому про лікувальний туризм в Україні Європа знає мало?

Сьогодні вже не диво побачити стихійних туристів з Європи, які їдуть без особливих багажів на кілька днів. З одним з таких я розговорився. Литовець Арунас летів до Києва, хотів перевірити на собі вправність та ціни українських стоматологів. Аргумент такий, що ціна та якість на ці роботи в рази нижче, ніж у Литві. І разом з цим, коли очікуєш прийом чи лікування або протезування займає кілька днів, можна відвідати музеї і театри. Та це тільки початок, сподіваємось, що знайдуться люди близькі до медицини менеджери, організують повноцінні тури в різні міста, як наприклад, в Чернівці, де швидко та якісно міняють суглоби.

Але сьогодні мова не про це. Хотілось б мати діалог з вченими, професіоналами з реабілітації, які добре знають потужності нашого вітчизняного туристично-курортного комплексу. Правда зараз старі радянські санаторії не зможуть відповідати європейським вимогам, а наукового обґрунтування для потенційних зарубіжних інвесторів немає. За межами України добре знають Трускавець, Куяльник, Моршин й інші відомі з радянських часів курорти. Але крім цього небайдужі до здоров'я українців підприємці створили такі нові здравниці як «Перлина Поділля», Буковинська мацеста і багато інших, про які могли б у цікавій інформаційно-науковій формі донести вчені з нашого головного та єдиного Українського науково-дослідного інституту медичної реабілітації та курортології в Одесі.

Не кожен пацієнт має можливість отримати консультацію відомих вчених. Існує багато варіантів співпраці, один з яких – зробити доступну інтернет-платформу, де такі вчені консультанти могли б вести діалоги в медіа-просторі, відповідати на запитання. Це реальність завтрашнього дня.

Не можу, щоб не поділитись одним душевним епізодом з цьогорічної відпустки. Приїхав в Україну, відвідав друзів, рідні краї, могили мами і завітав до давнього друга, Заслуженого лікаря України Дмитра Ілліча Бойка. В нього була на прийом черга пацієнтів, так вийшло, розговорився з одним з них, бо почув іноземну мову, яку я добре знаю.

Джузеппе був літнім італійцем, який вже не вперше приїхав власною машиною в далеку Брусницю, в цей санаторій, де європейські умови створили підприємці брати Шувальські. Перше що він мені сказав і я повірив, в Італії такого природного і по домашньому затишного і добро-го лікувального закладу він не зустрів. Я постарався зрозуміти, в чому секрет успіху цього мало відомого в Україні закладу реабілітації. Зрозумів у простому і складному – природа подарувала лікувальну воду за складом близьку до Мацести, а люди зробили тут невеликий рай на Землі. В останні роки долучилась і наука, бо отримані наукові обґрунтування і висновки з Українського науково-дослідного інституту медичної реабілітації та курортології в доступній формі пропонують пацієнтам використання сульфідних мінеральних вод у вигляді ванн. А ще також можуть організувати відвідини меморіального музею Івана Миколайчука в Чорторії. Саме там від колиски, яка вивела на світові орбіти народного генія українського кіно. Та не тільки це місце є позапроцедурною родзинкою санаторію. Тут можна за час лікування провести один з вечорів в Чернівецькому драматичному театрі імені Ольги Кобилянської, чи органічний зал або послухати у філармонії виступи народних артистів, яких мабуть найбільше в одній філармонії України.

Після таких медичних та культурних процедур відбувається зцілення не тільки тіла, а і душі. Навіть буду робити висновки по собі. З тих пір минуло вже півроку, але пам'ятаю і мене знову тягне туди магніт творчості. Їду туди вже не один, а везу друзів, які побачили мої результати. Ми будемо відкривати Україну в новому вимірі – це лікувально-оздоровчий туризм, який вже завтра матиме підтримку держави, а також відповідних наукових інститутів, окремих вчених, які виїдуть в ці місця або з високих трибун на наукових конференціях розповідатимуть про головне і важливе багатство України. А ще відкриють необмежені можливості для інвесторів і державних чиновників, які зрозуміють – найбільше багатство людства – це здоров'я...

Петро ОЛАР
журналіст, кінорежисер
(Литва)